

Alleen of met zijn tweeën

Het is geen gemakkelijk leven in dit gebied dat vrijwel uitsluitend door regenwater wordt gevoed. De weinige voedingsstoffen moeten onder de bewoners verdeeld worden. Een groot gedeelte daarvan wordt opgeslokt door de Veenmossen: hun celwanden binden zoveel mineralen dat er voor andere bewoners van dit gebied vrijwel niets meer overblijft. Erger nog: tijdens het uitwisselen van voedingsstoffen veranderen zij het water om hen heen zozeer dat het verzuurt.

Wie zich hier staande wil houden heeft dus een bijzondere overlevingstactiek nodig! De ene groep veenbewoners, waardoor bijvoorbeeld Zonnedauw en kleine Valeriaan behoren, probeert het alleen en organiseert zijn voeding helemaal zelfstandig: zij vangen dieren! Kleine insecten blijven aan kleverige plantendelen hangen of worden in het water bliksemsnel naar binnen gezogen. Daarna worden ze verteerd.

De andere groep – meestal dwergstruiken – probeert een partner te vinden. Om de spaarzame voedingsstoffen uit de bodem beter te kunnen opnemen, vormen ze samen met een schimmel in de bodem een soort schimmelwortel, waarmee beide partners zich voeden.

Nuttige Gagel – Vroeger werd hij gebruikt bij het leerlooien en voor het geel kleuren van stoffen. Het kruidige aroma helpt insecten te verdrijven en gaf bier de juiste geur en smaak.

Bron: Frank Hecker

Een bijzondere vertegenwoordiger van deze groep is de Gagel, die in de Teverener Heide alleen nog op deze plek te vinden is. Vanwege het kruidige aroma wordt hij als toverplant gezien. Dat wist men vroeger ook en daarom werd Gagel gebruikt voor het brouwen van bier!